

MEDISCH COMITÉ NEDERLAND VIETNAM

Foto Frans Glissenaar

Onze vraag aan u

Beter eten, betere hygiëne, andere gewassen en opleiding, die vier ingrediënten zijn het recept tegen ondervoeding. Belangrijk daarbij is de samenwerking met scholen en medische posten zodat zoveel mogelijk kennis over deze aanpak verspreid wordt onder de dorpelingen en betrokken lokale organisaties.

Ondervoede kinderen, daar kunnen we samen iets aan doen! Ik hoop dat u ons kunt helpen met een (extra) gift zodat wij ons werk kunnen voortzetten, dat zou fantastisch zijn!

Bij voorbaat dank voor uw (extra) gift!

Goede voeding is de basis voor een gezonde toekomst

In dit nummer onder meer:

Léonie Venrij vanuit Laos

Nieuwe financiële partnerschappen voor MCNV

Najaarsactie: Goede voeding is de basis voor een gezonde toekomst

Bestel hem nu: de nieuwe kalender 2020

Donateurs bijeen op 23 november 2019

Donateurreis 2020

MCNV medewerker Léonie Venroij over LEARN in Laos:

Wie krijgt het extra ei?

MCNV steunt al meer dan tien jaar projecten in Laos, het buurland van Vietnam. Net als in Vietnam hebben etnische minderheden in het grensgebied van Laos minder toegang tot gezondheidszorg, moeder- en kindzorg en voorlichting over voeding en seks. De lokale overheid erkent dat er problemen zijn op het gebied van armoede, voeding en gezondheid en vraagt advies om beleid te maken, om de manier van leven van de etnische minderheden te verbeteren. Hoe helpen we deze mensen nu en in de toekomst vooruit? Op basis van onderzoek in het LEARN-project waar MCNV aan bijdraagt, worden adviezen aan de overheid gegeven.

Léonie Venroij is sinds januari 2019 programmamanager van LEARN* in Laos. Met een voorbeeld licht ze het project toe. “Neem een arm en kinderrijk gezin in een dorpje in Savannakhet, een van de armste provincies van Laos. In sommige jaargetijden is er weinig voedszaam eten. De jonge kinderen zijn in de groei en moeder is opnieuw in verwachting. Zij eet weinig om zoveel mogelijk eten voor haar kinderen uit te sparen, waardoor ze zelf ondervoed is en haar volgende kindje waarschijnlijk ondervoed geboren zal worden. Als er op een goede dag een extra ei is bij de maaltijd, wie mag dat dan opeten? In Nederland zeggen we, de zwangere vrouw en de kinderen krijgen het ei. Maar bij veel gezinnen in Laos eet de man als eerste, hij krijgt het ei. Als hij klaar is, mogen zijn vrouw en kinderen eten, waarbij de vrouw zichzelf vaak wegcijfert voor haar kinderen. Dit zijn eeuwenoude tradities. Is het mogelijk om daar iets aan te veranderen? Dan zul je eerst moeten onderzoeken: wat is er nodig om deze traditie te doorbreken, wat hebben man, vrouw en kinderen precies nodig, hoe kunnen we de ouders ervan overtuigen dat betere voeding voor moeder en kind van levensbelang is. Met LEARN onderzoeken we deze vragen voor de overheid. We richten ons op moeder- en kindzorg, voeding en seksuele gezondheid, onderwerpen die sterk verweven zijn met elkaar.”

LEARN is geen theoretisch verhaal

“Alles begint dus met grondig onderzoek en analyse van de problemen”, zegt Léonie. “De Europese Commissie heeft subsidie gegeven voor het LEARN-programma, waarmee we

in Laos wetenschappelijk onderzoek doen. LEARN geeft technische en financiële ondersteuning aan Laotiaanse onderzoekers die het onderzoek uitvoeren, gegevens verzamelen, analyseren en uiteindelijk de beleidsadviezen leveren. Het is belangrijk om een sterk advies uit te brengen dat aansluit bij de gezondheidsprioriteiten van de overheid. Zo kan worden voorkomen dat de adviezen in een bureaulade verdwijnen. Daarnaast nemen we de betrokken ambtenaren soms ook letterlijk mee naar de dorpen, zodat ze met eigen ogen kunnen zien hoe het leven daar is.”

Beter onderzoek, betere adviezen

Léonie gaat verder: “Bij de mensen die minder toegang hebben tot zorg en voorlichting, weten we niet precies welke informatie ze al hebben. En kan iedereen daar wel aan komen? Zijn de mensen die voorlichting geven in de dorpen zelf wel voldoende opgeleid? Om ervoor te zorgen dat de overheid straks een gerichte campagne kan starten, steunt LEARN studenten om onderzoek te verrichten naar dit soort vragen. We begeleiden samen met de Vrije Universiteit Amsterdam een groep PhD-studenten, postdoctorale studenten en studenten die reageerden op onze ‘open call’ om ons te komen helpen. Een aantal Masterstudenten van het Lao Tropical and Public Health Institute en van de University of Health Sciences in Vientiane krijgt begeleiding op de University of Public Health in Hanoi, waar ze onderwijs krijgen over de nieuwste methodes voor onderzoek en analyse. Zo werken we meteen ook aan capaciteitsverbetering van de gezondheidsinstellingen in Laos, een ander doel van LEARN.

En de onderzoekstudenten leren hoe je de beleidsadviezen zo duidelijk mogelijk overbrengt bij de juiste personen en hoe je je kennis verspreidt. Dat noemen we *knowledge translation*. LEARN is zeker geen theoretisch verhaal, we proberen het zo praktisch en bruikbaar mogelijk te maken.

De cirkel is rond

Als het programma begin volgend jaar afgerond wordt, hopen we dat de overheid voldoende informatie heeft voor beleidsveranderingen waarmee de gezondheidsproblemen van de mensen in rurale gebieden verbeterd worden. Zo leidt het onderzoek in de dorpen tot gerichte beleidsadviezen. Dit draagt bij aan het verbeteren van de gezondheidsvoorlichting en gezondheidsdiensten, in diezelfde rurale gebieden. Daarmee is de cirkel rond. Daarnaast hebben we dan studenten opgeleid die het niveau van gezondheidsonderzoek in Laos kunnen helpen verbeteren. De subsidie die LEARN ontvangt loopt in 2020 af. Wij trekken ons dan terug. Het is dan aan de lokale overheden, organisaties en instituten die we met elkaar in contact hebben gebracht, om de handschoen op te pakken en er een vervolg aan te geven.” ◀

*In Laos runt MCNV het vijfjarige LEARN (Lao Equity through policy Analysis and Research Networks) programma, grotendeels bekostigd door de Europese Commissie om de capaciteit van onderzoeksstudenten binnen onderzoeks/gezondheidsinstellingen en het gezondheidsbeleid zowel binnen Laos als in de bredere Mekong regio te verbeteren. Het programma loopt van 2015 tot medio 2020.

Nieuwe financiële partnerschappen voor MCNV

Op 28 augustus 2019 zijn Stichting Hulza (Stichting Hulpverlening Zuid Oost Azië, www.hulza.nl) en MCNV een nieuwe samenwerking aangegaan, in principe voor drie jaar. In de afgelegen gemeente Huong Hoa, in de Vietnamese provincie Quang Tri, ondersteunt MCNV jonge vrouwen en meisjes om voor zichzelf op te komen door middel van een opleiding en inkomsten te vergaren.

De Stichting Hulza sluit hierbij aan en ondersteunt 450 jonge vrouwen in drie communes. Dankzij deze financiële steun krijgen zij de kans om trainingen te volgen in het maken van diverse bamboeproducten, deze te verkopen en met elkaar samen te werken en ervaringen te delen. Daarmee komen de jonge vrouwen financieel sterker te staan en kunnen zij zelf bouwen aan een betere toekomst. ◀

De Stichting Microkrediet voor Moeders (MfM=Microcredit for Mothers, www.microcreditformothers.org) helpt vrouwen in Azië om hun eigen bedrijf op te zetten door middel van kleine leningen, bij de mogelijkheid om te sparen en biedt professionele ondernemers- en leiderschapstrainingen. Begin augustus 2019 zijn MfM en MCNV een samenwerking aangegaan voor een programma in de provincie Ben Tre, Mekongdelta, Vietnam. Zo'n vijftig vrouwen ontvangen een lening van MfM om daarmee hun eigen bedrijfje te starten, groenten te kweken, kippen of geiten te fokken en daarmee het inkomen van de familie structureel te verbeteren. De Vrouwen Unie in Ben Tre is verantwoordelijk voor het programma, MCNV adviseert en geeft technische ondersteuning. ◀

MCNV ondersteunt in de provincie Ben Tre meer

microkrediet programma's die door de Vrouwen Unie uitgevoerd worden. Voor verdere uitbreiding van die programma's hebben we in de GSRD Foundation (de corporate foundation van G-Star RAW, www.gsr.com) een nieuwe partner gevonden. In april van dit jaar hebben we een overeenkomst met GSRD Foundation gesloten, om in de komende anderhalf jaar nog eens acht coöperaties te ontwikkelen. Anders dan bij microkredieten voor individuele vrouwen gaat het hier om meerdere vrouwen die in een coöperatieve productiegroep bijvoorbeeld een paddenstoelen-kwekerij of een visdrogerij opzetten. In dit geval zullen de acht coöperaties aan 160 vrouwen werk en een inkomen voor hun gezin bieden. ◀

Uw bijdragen maken het verschil !

In het eerste magazine van dit jaar schreven wij over nieuwe ontwikkelingen bij de microkredietgroepen in Ben Tre. De vrouwen bundelen hun krachten in productiegroepen, waardoor ze samen een groter bedrag kunnen lenen en allemaal wat meer inkomen kunnen verwerven. Daarmee helpen ze niet alleen hun gezinnen, maar ook elkaar en het lukt ze om eventuele tegenslagen wat makkelijker het hoofd te bieden. U bracht samen € 23.300 bijeen, waarmee MCNV de vrouwen kan blijven adviseren en nieuwe productiegroepen kan helpen opzetten.

Deze zomer steunde u onze actie voor de tienermeiden in Huong Hoa ruimhartig met een bedrag van tot nu toe € 18.000. De meiden in deze straatarme regio hebben meer nodig dan alleen seksuele voorlichting, we stimuleren ze ook om hun opleiding af te maken en proberen ze daarna aan werk te helpen, zodat ze samen met hun familieleden kunnen bouwen aan een (betere) toekomst. Dankzij uw giften leren de meiden nu de belangrijkste vaardigheden voor later.

Uw giften maken écht verschil in het leven van de deelnemers aan onze projecten in Vietnam en Laos. U geeft hen een kans om aan de armoede te ontsnappen, om zelf iets te verbeteren aan de moeilijke omstandigheden. Dat is onverminderd hard nodig in de achtergebleven gebieden waar MCNV werkt. ◀

Heel hartelijk dank voor uw enthousiaste steun en bijdragen!

Goede voeding is de basis voor een MCNV's optelsom werkt: Beter eten +

In Vietnam en Laos is MCNV betrokken bij het verbeteren van de voedingssituatie van kinderen onder de vijf jaar. Juist deze groep kinderen willen wij bereiken en ervoor zorgen dat zij zich fysiek en mentaal goed kunnen ontwikkelen en kans hebben op een gezonde toekomst. Voldoende voeding en de juiste voeding staan hierbij centraal. Maar we richten ons ook op het verbeteren van landbouwmethoden en het verbouwen van (meer) geschikte producten. In de dorpen zorgen we voor voorlichting over hygiëne en schoon drinkwater, om o.a. het risico op parasieten die diarree veroorzaken, te voorkomen. Een veelzijdige aanpak die bijdraagt aan gezonde en sterke kinderen!

Beter eten

Al eerder berichtten we u dat in Phu Mo (Vietnam) en in Nong (Laos) veel kinderen onder de 5 jaar ernstig ondervoed zijn. Ze krijgen niet voldoende goede voeding binnen en blijven achter in groei en ontwikkeling. De aanleg van groentetuintjes dichtbij huis, het houden van kippen voor extra eiwitten, ouders uitleggen wat hun kinderen nodig hebben, het is allemaal in volle gang en we zien de situatie stapje voor stapje ten goede veranderen. Vooral de samenwerking met de scholen is heel belangrijk.

In Phu Mo krijgen zo'n 77 kinderen onder de vijf jaar sinds kort elke dag een voedzame, warme maaltijd in het peuterschooltje. Een van de moeders -La Thi Sot- kookt alles zelf en gebruikt daarbij zoveel mogelijk groenten en vult aan met wat vlees of vis en eieren. Samen met het schoolhoofd stelt ze een weekmenu samen, elke dag een andere maaltijd met voldoende voedingswaarde. La Thi Sot: "Vandaag eten we rijst met saus van tomaten, tofu en varkensvlees. Ik begon vorig najaar met koken, omdat ik iets wilde doen voor de kinderen in onze gemeenschap. In de eerste paar maanden verdiende

gezonde toekomst

minder ziek zijn = minder armoede

ik er niets mee, maar nu loopt het goed en verdien ik samen met mijn man ongeveer 80 euro per maand. De overheid betaalt aan de ouders een vergoeding voor het eten, en zij betalen ons. Ik ben ongeveer 4 uur per dag aan het koken. Mijn man brengt het eten op de brommer naar de schooltjes. Een deel van de groente komt uit mijn tuintje. Ik ben heel blij dat ik de kinderen kan helpen en het helpt mijn eigen gezin ook.”

*Elke dag een voedzame,
warme maaltijd op de
peuterschool*

Spinazie met ei

In Nong (in Laos, vlak over de grens met Vietnam) heeft de Laotiaanse overheid voor plantzaden, mest en kippen gezorgd en hebben MCNV-medewerkers workshops gegeven in de dorpen zodat inmiddels al veel gezinnen de groenten uit hun eigen moestuin en eieren van eigen kippen kunnen eten. Moeders hebben zichtbaar plezier in het kweken van allerlei nieuwe soorten groenten zoals sla en een soort spinazie, waardoor hun kinderen afwisselend en gezonder eten. “Mijn kinderen vonden de nieuwe groenten eerst niet lekker! Ik heb geleerd dat ik ze moet mengen met smaken waar ze aan gewend zijn. In een paar maanden hebben mijn kippen al 200 eieren

gelegd. We eten ze zelf en elke week neem ik 5 eieren mee naar een vrouwengroep in het dorp. Iedereen neemt wat mee, ook groenten. Daar leren we hoe je dat moet klaarmaken en hoeveel en wat onze kinderen nodig hebben. Ik zie nu al hoe de kinderen veranderd zijn. Ze krijgen nu ei, groente, vlees en plantaardige olie, dat hadden we eerst allemaal niet. Ik ben zo blij met deze verandering!”

Hygiëne kan beter

In en rond de huizen ontbreekt het nogal eens aan hygiëne. De koeien en varkens staan dichtbij of onder de huizen en stromend, schoon water is er niet. Diarree en voedselvergiftiging komen hier vaak voor. De vrouwen wassen zich in een gezamenlijke wasruimte midden in het dorp, maar omdat er geen privacy is, houden ze vaak hun kleren aan en dat levert nog meer gezondheidsproblemen op.

Oplossing: een drinkwaterpomp, een afgescheiden badruimte voor vrouwen en een afgelegen, omheind stuk land voor het vee kunnen al veel problemen voorkomen worden.

Plant eens iets anders

Op de rotsachtige, onvruchtbare bodem rondom de dorpen kun je haast niet aan landbouw doen. Op de kleine stukjes land die te bewerken zijn, groeit wat rijst voor eigen consumptie en verder worden er op grote schaal cassavebomen geplant voor de export, waarmee de bewoners in het verleden -voordat de marktprijs daalde- nog wat konden bijverdienen. In Nong komt daarbij nog

het probleem van de rivier die elk jaar buiten de oevers treedt en veel vruchtbare grond wegspoelt. De bewoners zoeken eetbare bessen en paddenstoelen in het bos, maar veel extra voedingsstoffen levert dat niet op en hun inkomen blijft zeer laag. **Oplossing:** Samen met landbouwexperts zoeken we naar alternatieven die het hier goed doen en waarmee de mensen ook wat verdienen, zoals mais, acacia's (bijenhoning) en fruitsoorten als watermeloen, banaan, pomelo en papaja. ◀

Onze vraag aan u

Beter eten, betere hygiëne, andere gewassen en opleiding, die vier ingrediënten zijn het recept tegen ondervoeding. Belangrijk daarbij is de samenwerking met scholen en medische posten zodat zoveel mogelijk kennis over deze aanpak verspreid wordt onder de dorpelingen en betrokken lokale organisaties. Ondervoede kinderen, daar kunnen we samen iets aan doen! Een werkwijze die, met de hulp van onze kant, door de mensen zelf uitgevoerd en voortgezet kan worden en dat laatste aspect is erg belangrijk. Ik hoop dat u ons kunt helpen met een (extra) gift zodat wij ons werk kunnen voortzetten, dat zou fantastisch zijn!

Heel hartelijk dank voor uw (extra) bijdrage!

Sivone Moua Nao Tou
Laos

Nguyen Dinh Dai
Vietnam

Foto Frans Glissenaar

van Tom column

Tom Fluitsma is donateur van MCNV en sinds 1999 actief vrijwilliger, als redactielid van MCNV Magazine en reis leider van donateursreizen. Hij was al vaak in Vietnam, met en zonder donateurs. Dit jaar schrijft hij voor elk nummer van het magazine over een bijzondere herinnering aan een van de keren dat hij daar was.

De bierploeg

We hadden tijdens de donateursreis een drukke, lange dag gemaakt. Het was al laat. Ik had alle dagelijkse klusjes die bij het leven van een reis leider horen klaar, had ook even vooruitgekeken naar wat er morgen geregeld en gedaan moest worden en stond op het punt naar bed te gaan. Klop, klop, op de deur van mijn hotelkamer. Daar staat mijnheer Huyen, de hoteleigenaar met een bezorgd gezicht. In zijn gebrekkig Engels maakt hij mij duidelijk dat mijnheer Hollander van onze reisgroep zoek is.

Deelnemers aan de donateursreizen hebben altijd een brede belangstelling: toeristenattracties, musea, natuur en natuurlijk ook de MCNV-projecten. Maar de belangstelling van sommige reizigers gaat uit naar de vaste en vloeibare culinaire genoegens van Vietnam. Tijdens een van de reizen was er een groepje reizigers dat grappig genoeg vooral belangstelling had voor een tamelijk doorsnee culinair product: een biertje. Het maakte niet uit hoe lang de reisdag geduurd had en hoe zwaar het programma geweest was, deze 'bierploeg' sloot de dag standaard af met een biertje op een van de terrasjes langs de straat. Een leuke reiservaring natuurlijk, want zij deelden, gezeten op zo'n plastic Vietnamees minikrukje, het genoegen van een koud biertje altijd met buurtbewoners. Een van de leden van de bierploeg was mijnheer Hollander, een man die fysiek wat kwetsbaar en wankel oogde, ook als hij nog geen biertje op had. Dat weerhield hem niet van enthousiaste deelname aan het dagelijkse bierritueel. En nu was mijnheer Hollander dus zoek.

De kwetsbaarheid van mijnheer Hollander was de zorgzame hoteleigenaar overgegaan en daarom hield hij hem een beetje in de gaten. Het viel hem vanavond dan ook meteen op dat de sleutel van de kamer van mijnheer Hollander nog op het sleutelbord bij de receptie hing. Hij maakte zich grote zorgen en hoopte dat ik wist waar mijnheer Hollander was. Nee dus, maar samen met mijnheer Huyen liep ik de kamers van de andere bierploegleden langs. Bij de tweede kamer vond ik Klaas, samen met zijn broer mee op reis. Klaas was ook lid van de bierploeg, maar vanavond had hij een keer overgeslagen. Ja, zijn broer en de anderen waren wel weer een biertje drinken en mijnheer Hollander was daar ook bij. In het Engels, met hulp van handen en voeten maakte ik mijnheer Huyen duidelijk waar mijnheer Hollander was en dat hij zich geen zorgen hoefde te maken. De volgende ochtend vond ik alle reisgenoten aan de ontbijttafel. Ook alle mensen van de bierploeg, die - ongeacht hoe laat het werd en hoeveel biertjes waren genuttigd - altijd weer fris en helder bij het ontbijt verschenen. Mijnheer Hollander was er dus ook. Maar mijnheer Huyen was er 's nachts toch niet gerust op geweest. Nadat ik weer naar mijn kamer en naar bed was gegaan, was hij op de brommer geklommen om in de omgeving de straatterrasjes af te speuren. En gelukkig had hij mijnheer Hollander op een van die terrasjes gevonden. Dat kwam nog goed uit ook, want het werd tijd om terug naar het hotel te gaan en mijnheer Hollander kon nu achterop de brommer naar huis. ◀

(De namen in deze column zijn i.v.m. de privacy verzonnen)

Mijn verhaal

In het vorige magazine (juni 2019) hebben wij u gevraagd om ons te schrijven waarom u ooit donateur bent geworden van MCNV, wat Vietnam voor u betekent en waarom u trouw bent gebleven aan Vietnam en MCNV.

Wij ontvingen prachtige verhalen bijzonder, ontroerend en veelzeggend. In dit magazine het verhaal van Wim Guiking uit Leiden.

De verhalen van de familie Mettau uit Helmond en Mw Olivier-Vonk uit Leeuwarden leest u in een volgend magazine.

Wilt u ook uw verhaal vertellen? Schrijf ons en deel het met andere donateurs in een van de volgende magazines.

Boosheid is zelden een goede bron van inspiratie. Als echter die boosheid voortkomt uit een aanval op een diepgevoelde persoonlijke waarde, is er sprake van verontwaardiging; dan móet je handelen. Pure verontwaardiging gloeide in mijn 19-jarige lijf toen ik rond Kerst 1972 vernam van de massale bombardementen op Hanoi. Een groot en machtig land dat zich met al zijn macht en machinerie keert tegen zo'n klein en arm land als Noord-Vietnam. En dan nota bene de stád bombarderen, zodat je weet dat er veel slachtoffers zullen vallen onder de onschuldige burger-bevolking. Zoiets dóe je niet!

Ik was net begonnen aan een studie journalistiek. Een sterke drijfveer daarvoor was dat ik, eenmaal de studie afgerond, met dat beroep zou kunnen bijdragen aan meer onderling begrip tussen mensen overal ter wereld. Meer kennis en meer begrip leken mij noodzakelijk, en misschien ook wel voldoende, om je nooit meer te laten verleiden om de wapens op te nemen tegen elkaar.

Als onderdeel van die studie had ik net een 'snuffelstage' gedaan bij een lokaal dagblad. De redactie vroeg mij daarna een stukje te schrijven over een kerstbijeenkomst voor buitenlanders. Wat die buitenlanders, de meesten met een donkere kleur, had gebracht naar het Veluwe dorpje waar ik woonde, weet ik niet meer.

Maar voor hen was er nu plaats in een soort herbergje, waar eten en drinken was en aardig volk. En een leerling-journalist die daar een stukkie over moest maken.

Het artikeltje zou me financieel nog wat opleveren ook - mooi meegenomen. Maar er knaagde wel iets: ik deed daar wat praktijkervaring op, in een warm en stemmig verlicht gebouw, luisterend naar mooie muziek en stichtelijke woorden over vrede op aarde, terwijl op hetzelfde moment daarginds gezinnen massaal werden bestookt met dood en verderf. De hele wereld was geschokt, dat drong nog wel door tot mijn dorpje, ofschoon we thuis geen tv hadden.

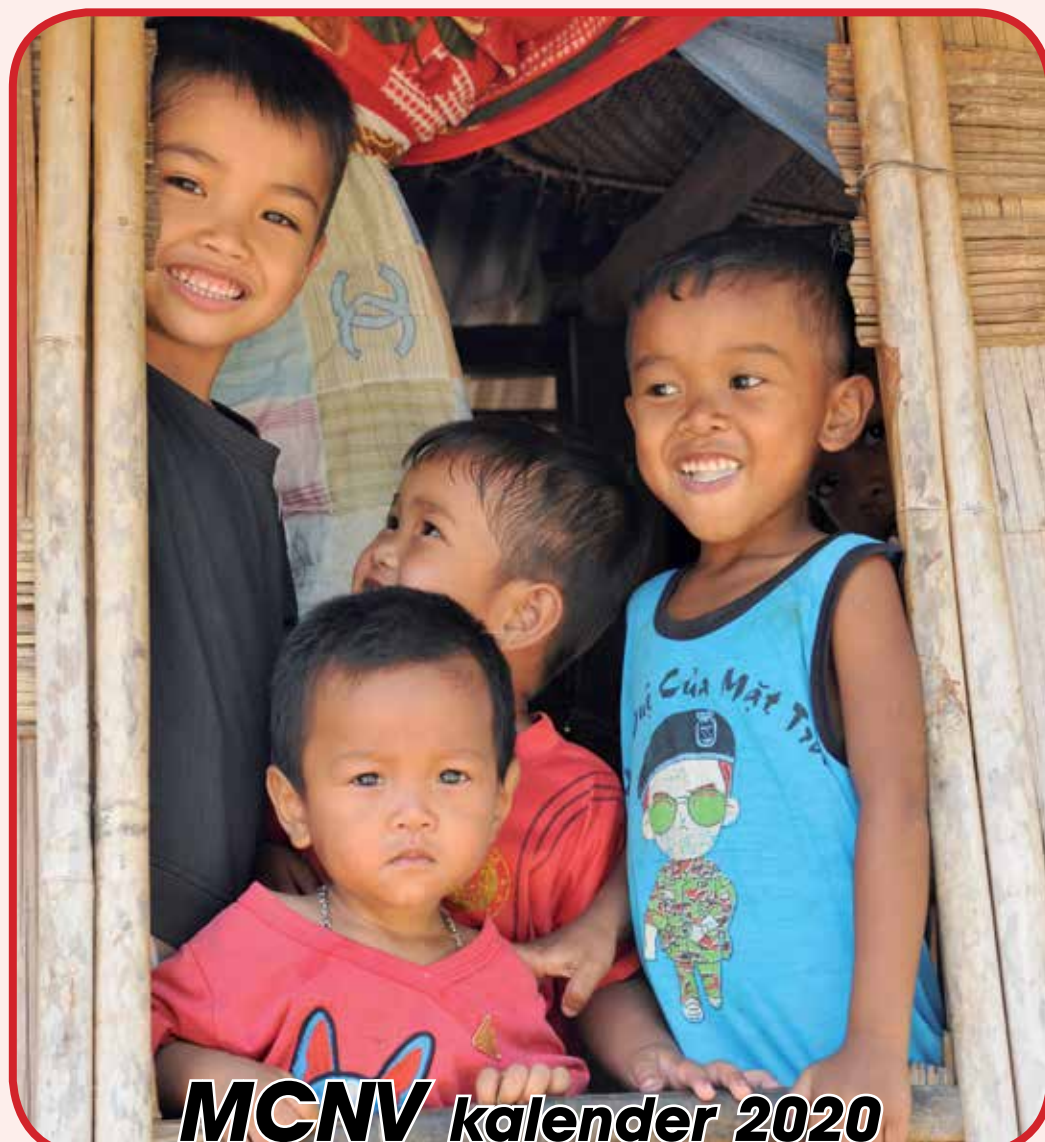
Pure verontwaardiging gloeide in mijn 19-jarige lijf toen ik rond Kerst 1972 vernam van de massale bombardementen op Hanoi

Gelukkig kon ik nu iets doen. Het geld dat ik met het schrijfwerk zou verdienen, zo bedacht ik al snel, ga ik helemaal doneren aan Vietnam, dus aan MCNV. Dat bleek naderhand 173 gulden te zijn - krap een halve eeuw later moet een student of zpp'er heel wat meer doen om een vergelijkbare beloning in de wacht te

slepen. Het geld ging, eenmaal ontvangen, linea recta naar giro 10 90 400. Het was voor mij best een flink bedrag, maar ik heb het nooit een seconde gemist. Sindsdien maak ik elk jaar rond kerst een bedrag over naar MCNV. Toen ik vorig jaar voor het eerst een bescheiden pensioen ontving, vond ik het wel passend om alles wat ik die eerste pensioenmaand 'overhield' ook over te maken naar MCNV. Nu niet meer uit boosheid, maar al jarenlang vanuit een andere persoonlijke waarde: solidariteit, dus het besef dat er in het land dat ooit gepoogd werd 'terug te bombarderen naar het stenen tijdperk' nog altijd veel geld nodig is. ◀

Wim Guiking, Leiden

Bestel de kalender nu en laat u 'meenemen' naar de plekken waar MCNV werkt

De kalender bevat prachtige foto's en een overzicht van al onze projecten in Vietnam en Laos. Sommige thema's zijn in een nieuw jasje gestoken, maar de basis van onze aanpak is onveranderd gebleven. Een betere gezondheid, goed en voldoende te eten en een grotere weerbaarheid zijn de ingrediënten voor een beter leven.

1 kalender:	€ 13,75
2 exemplaren:	€ 25,50
3 exemplaren:	€ 37,45

inclusief verzendkosten

De kalender wordt vóór 30 november 2019 naar u toegestuurd!

Met de aankoop van deze kalender steunt u de MCNV-projecten in Vietnam en Laos.

Heel hartelijk dank!

MCNV kalender 2020

Bestellen kan door het bedrag over te maken op:
NL07INGB0001706415 t.n.v. MCNV te Amsterdam, o.v.v. Kalender 2020

Donateurs bijeen op 23 november

Wanneer: zaterdag 23 november 2019

Aanvang: 16.00 - 19.30 uur

Lokatie: Roeiclub Poseidon, Jan Vroegopsingel 4,
1096 CN Amsterdam

Op zaterdag 23 november 2019 organiseert MCNV een donateurs-bijeenkomst voor iedereen die meer wil weten over de huidige projecten en plannen in Vietnam en Laos. En voor iedereen die houdt van een Vietnamese loempia en een drankje!

Ook dit jaar kunnen wij de mooie ruimte bij Roeivereniging Poseidon gebruiken, een sfeervolle en prettige plek om samen te komen.

Graag een berichtje als u komt, zodat we weten hoeveel stoelen we nodig hebben en hoeveel loempia's we moeten maken.

Voor een tegemoetkoming in de kosten van de zaalhuur, koffie, thee, een drankje en loempia's, vragen wij u om een bijdrage van € 7,50 pp.

Bereikbaarheid: Openbaar Vervoer [kwartier lopen vanaf Pres Kennedylaan (bus 62) of Vrijheidslaan/Victorieplein (tram 4 en 12, bus 62 en 65 en 245). Vanaf metrostation Overamstel (metro 50 en 51) 20 min lopen. Beperkt parkeren mogelijk op parkeerplaats van Poseidon.

Bijdrage overmaken op:

NL16 INGB 0001 0904 00 t.n.v. MCNV te Amsterdam.
o.v.v. bijeenkomst 23 november 2019
RSVP vóór 10 november 2019: per mail naar
kv@mcnv.nl of 06-46296234

Hopelijk zien wij elkaar de 23ste november!!

Kijk voor ons privacybeleid op onze website www.mcnv.org

Ja, met deze machtiging wil ik Vietnam en Laos blijvend steunen

Hierbij machtig ik het MCNV om, tot wederopzegging, bedragen af te schrijven *wegens hulpverlening aan Vietnam en Laos:*

Naam.....

Adres.....

Postcode en plaats.....

Email.....

Bedrag E.....per maand kwartaal half jaar jaar

van IBAN rekening.....

datum.....Handtekening.....

BON

2020

Meld u aan voor de Donateursreis

Zoals eerder aangekondigd organiseren we in 2020 weer een donateursreis. Tijdens deze reis bezoekt u een aantal MCNV-projecten in Vietnam en Laos, gecombineerd met mooie toeristische bestemmingen.

Een flink aantal donateurs heeft al laten weten belangstelling te hebben. We zijn dan ook begonnen met de voorbereiding van de reis. U kunt zich nog steeds aanmelden als belangstellende.

Gaat u volgend jaar mee?

De reis van ongeveer 20 dagen zal rond de € 2.700 kosten pp. Als u zich aanmeldt als belangstellende krijgt u later dit jaar informatie over het programma, de datum van vertrek en de precieze kosten. Dan kunt u beslissen of u mee op reis gaat.

Mail aan reis@mcnv.nl

Foto Frans Glissenaar

Colofon

MCNV verleent medische hulp aan de bevolking van Vietnam en Laos. Het legt verantwoording af over de besteding van gelden en geeft informatie over recente ontwikkelingen in Vietnam en Laos.

Giften

(ING) NL16 INGB 0001090400
(Triodos) NL90 TRIO 0338 5367 60
RSIN 002856475

Redactie

Willem Eikelboom, Tom Fluitsma, Ab Stokvis, Saskia Stevens

Eindredactie

Karin Vlug

Ontwerp en opmaak

Dettline, Amsterdam

Redactieadres

Weteringschans 32,
1017 SH Amsterdam.
telefoon [020] 627 04 11
e-mail: redactie@mcnv.nl

GOED DOEL

